II

(Neleģislatīvi akti)

IETEIKUMI

PADOMES IETEIKUMS (ES) 2021/132

(2021. gada 2. februāris),

ar ko groza Ieteikumu (ES) 2020/912 par pagaidu ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES un iespējamu šāda ierobežojuma atcelšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta b) un e) apakšpunktu un 292. panta pirmo un otro teikumu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padome 2020. gada 30. jūnijā pieņēma Ieteikumu (ES) 2020/912 par pagaidu ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES un iespējamu šāda ierobežojuma atcelšanu ([1]).

(2) Padomes Ieteikumā (ES) 2020/912 noteiktie kritēriji attiecas uz vidējo ES 14 dienu paziņoto gadījumu rādītāju 2020. gada 15. jūnijā. Padomes Ieteikumā par koordinētu pieeju brīvas pārvietošanās ierobežošanai sakarā ar Covid-19 pandēmiju, kas pieņemts 2020. gada 13. oktobrī, ir izmantoti papildu kritēriji, kuros ņemti vērā jaunākie zinātniskie ieteikumi ([2]).

Nopietnas bažas rada jauni SARS COV-2 vīrusa varianti. Šķiet, ka šie varianti ir par 50–70 % transmisīvāki ([3]), kas tādējādi palielina slogu veselības aprūpes sistēmām.

Tāpēc Ieteikumā (ES) 2020/912 noteiktie kritēriji un robežvērtības būtu jāatjaunina.

(3) Komisija 2020. gada 22. decembrī, reaģējot uz Apvienotajā Karalistē novēroto SARS-COV-2 variantu, pieņēma Ieteikumu par koordinētu pieeju ceļošanai un transportam ([4]).

(4) Komisija 2021. gada 19. janvāra paziņojumā "Vienotība Covid-19 apkarošanā" aicināja steidzami rīkoties, lai ierobežotu potenciāli smagāka trešā infekcijas viļņa risku.

(5) Minētajā paziņojumā Komisija arī uzsvēra, ka vajadzētu stingri ieteikt iedzīvotājiem nedoties nebūtiskos ceļojumos, jo īpaši uz augsta riska zonām un no tām, kamēr epidemioloģiskā situācija nebūs ievērojami uzlabojusies.

([1]) Padomes Ieteikums (ES) 2020/912 (2020. gada 30. jūnijs) par pagaidu ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES un iespējamu šāda ierobežojuma atcelšanu (OV L 208 I, 1.7.2020., 1. lpp.).

([2]) Padomes Ieteikums (ES) 2020/1475 (2020. gada 13. oktobris) par koordinētu pieeju brīvas pārvietošanās ierobežošanai sakarā ar Covid-19 pandēmiju (OV L 337, 14.10.2020., 3. lpp.).

([3]) *ECDC* riska novērtējums – Risks, kas saistīts ar jaunu bažas raisošu SARS-CoV-2 variantu izplatīšanos ES/EEZ; pieejams: https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/covid-19-risk-assessment-spread-new-sars-cov-2-variants-eueea.

([4]) C(2020) 9607 final.

(6) Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs 2021. gada 21. janvārī nāca klajā ar savu jaunāko novērtējumu par risku, kas saistīts ar jaunu bažas raisošu SARS-CoV-2 variantu izplatīšanos ES/EEZ ([5]), un ieteica pieņemt stingrākus pasākumus un norādījumus par izvairīšanos no nebūtiskiem ceļojumiem, tostarp, lai palēninātu jaunu bažas raisošu SARS-CoV-2 variantu ievešanu un izplatīšanos. Papildus ieteikumiem atturēties no nebūtiskiem ceļojumiem un ceļošanas ierobežojumiem, kas attiecas uz inficētām personām, būtu jāsaglabā spēkā ceļošanai piemērojamie pasākumi, piemēram, ceļotāju testēšana un karantīna, jo īpaši attiecībā uz ceļotājiem no tiem apgabaliem, kuros jaunie varianti ir biežāk sastopami. Ja sekvencēšanas apmēri joprojām nav pietiekami, lai varētu izslēgt iespēju, ka saslimstība ar jaunajiem variantiem ir lielāka, kā tas ieteikts Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra norādījumos par genoma sekvencēšanu, būtu jāapsver arī samērīgi pasākumi attiecībā uz ceļošanu no reģioniem, kuros joprojām vērojams augsts vīrusa pārneses līmenis sabiedrībā.

(7) Eiropadomes priekšsēdētājs mutiskajos secinājumos, kas izdarīti pēc Eiropadomes locekļu videokonferences 2021. gada 21. janvārī, norādīja, ka vīrusa izplatīšanās apturēšanai var būt vajadzīgi pasākumi, kas ierobežo nebūtiskus ceļojumus uz ES un tās teritorijā, un aicināja Padomi, ņemot vērā jauno vīrusa variantu radītos riskus, pārskatīt tās ieteikumus par ceļošanu ES teritorijā un nebūtiskiem ceļojumiem uz ES.

(8) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šī ieteikuma pieņemšanā, un Dānijai šis ieteikums nav saistošs un nav jāpiemēro. Tā kā šis ieteikums pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešu mēnešu laikā pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo ieteikumu, izlemj, vai tā šo ieteikumu ieviesīs.

(9) Šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK ([6]); Tāpēc Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Īrijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro.

(10) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK ([7]) 1. panta A. punktā.

(11) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK ([8]) 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK ([9]) 3. pantu.

(12) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis*

([5]) Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs. Risks, kas saistīts ar jaunu bažas raisošu SARS-CoV-2 variantu izplatīšanos ES/EEZ, pirmais atjauninājums – 2021. gada 21. janvāris. *ECDC*: Stokholma; 2021. gads. Pieejams šeit: https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/COVID-19-risk-related-to-spread-of-new-SARS-CoV-2-variants-EU-EEA-first-update.pdf.

([6]) Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

([7]) OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

([8]) OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

([9]) Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK ([10]) 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES ([11]) 3. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

Ieteikumu (ES) 2020/912 groza šādi:

1) ieteikuma 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Lai noteiktu trešās valstis, attiecībā uz kurām būtu jāatceļ pašreizējais ierobežojums nebūtiskiem ceļojumiem uz ES, būtu jāņem vērā epidemioloģiskā situācija attiecīgajās trešās valstīs un papildu kritēriji, kas izklāstīti šajā ieteikumā.";

2) ieteikuma 2. punktu aizstāj ar šādu:

"Attiecībā uz epidemioloģisko situāciju būtu jāpiemēro šādi kritēriji:

— "14 dienu kumulatīvais paziņoto Covid-19 gadījumu rādītājs", tas ir, iepriekšējo 14 dienu laikā jaunpaziņoto Covid-19 gadījumu kopskaits uz 100 000 iedzīvotāju,

— jaunu gadījumu īpatsvars tajā pašā laikposmā salīdzinājumā ar iepriekšējām 14 dienām ir stabils vai tam ir tendence samazināties,

— "testēšanas rādītājs", tas ir, iepriekšējo septiņu dienu laikā veikto Covid-19 infekcijas testu skaits uz 100 000 iedzīvotāju,

— "pozitīvo testu īpatsvara rādītājs", tas ir, pozitīvo testu procentuālā daļa no visiem Covid-19 infekcijas testiem, kas veikti iepriekšējo septiņu dienu laikā,

— valstī esošā vīrusa veids, jo īpaši, vai ir konstatēti bažas raisoši vīrusa varianti. Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (*ECDC*) variantus novērtē kā bažas raisošus, balstoties uz tādām nozīmīgām vīrusa īpašībām kā pārnese, slimības smagums un spēja izvairīties no imūnreakcijas.

Lai trešās valstis varētu iekļaut I pielikumā, tām būtu jāatbilst šādām robežvērtībām: 14 dienu kumulatīvais paziņoto Covid-19 gadījumu rādītājs nepārsniedz 25, testēšanas rādītājs pārsniedz 300 un pozitīvo testu īpatsvara rādītājs nepārsniedz 4 %. Papildus tam var ņemt vērā vispārējo reakciju uz Covid-19, jo īpaši pieejamo informāciju par tādiem aspektiem kā uzraudzība, kontaktu izsekošana, ierobežošana, ārstēšana un ziņošana, kā arī pieejamās informācijas un datu avotu uzticamība un – vajadzības gadījumā – kopīgo vidējo rādītāju no visām starptautisko veselības aizsardzības noteikumu dimensijām.

Datus attiecībā uz "testēšanas rādītāju" un "pozitīvo testu īpatsvara rādītāju" būtu jānodrošina Eiropas Slimību profilakses un kontroles centram (*ECDC*), pamatojoties uz informāciju, kas darīta pieejama *ECDC*. Šādus datus varētu papildināt ar ES delegāciju sniegtu informāciju, ja tāda ir pieejama, pamatojoties arī uz 2020. gada 11. jūnija paziņojumam pievienoto kontrolsarakstu.";

3) ieteikuma 4. punktu groza šādi:

a) otro daļu aizstāj ar šādu:

"Ceļošanas ierobežojumus konkrētai trešai valstij, kura jau iekļauta I pielikumā, var pilnībā vai daļēji atcelt vai ieviest no jauna, ņemot vērā izmaiņas dažos no iepriekš izklāstītajiem apstākļiem un no tām izrietošajā novērtējumā attiecībā uz epidemioloģisko situāciju.";

([10]) OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

([11]) Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanos (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

b) pievieno šādas jaunas daļas:

"Ja epidemioloģiskā situācija strauji pasliktinās, un jo īpaši, ja tiek konstatēta augsta saslimstība ar bažas raisošiem vīrusa variantiem, ceļošanas ierobežojumus attiecībā uz nebūtiskiem ceļojumiem var ātri atjaunot I pielikumā jau norādītajām trešām valstīm.

Lai atceltu pagaidu ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES attiecībā uz I pielikumā norādītajām trešām valstīm, dalībvalstīm būtu katrā atsevišķā gadījumā jāņem vērā arī ES+ zonai piešķirtā savstarpība.";

4) pēc 4. punkta iekļauj šādu jaunu punktu:

"Dalībvalstīm būtu stingri jāiesaka cilvēkiem nedoties nebūtiskos ceļojumos no ES+ zonas uz valstīm, kas nav norādītas I pielikumā.";

sekojošos punktus attiecīgi pārnumurē;

5) jauno 6. punktu groza šādi:

a) punkta otro daļu svītro;

b) pēc svītrotās otrās daļas iekļauj šādu daļu:

"Ja epidemioloģiskā situācija strauji pasliktinās, un jo īpaši, ja tiek konstatēta augsta saslimstība ar bažas raisošiem vīrusa variantiem, dalībvalstis var uz laiku ierobežot II pielikumā norādītās ceļotāju kategorijas. Ceļošanai, kas pamatota ar pārliecinošiem iemesliem, joprojām vajadzētu būt iespējamai.";

c) pēdējo daļu aizstāj ar šādu:

"Sarakstu ar īpašām II pielikumā minētajām tādu ceļotāju kategorijām, kuri veic būtiskas funkcijas vai kuriem ir būtiska vajadzība ceļot, Padome, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, var pārskatīt, ņemot vērā sociālos un ekonomiskos apsvērumus, kā arī vispārējo novērtējumu par epidemioloģiskās situācijas attīstību, kas balstīts uz iepriekš minēto metodoloģiju, kritērijiem un informāciju.";

6) jauno 7. punktu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstīm būtu jāpieprasa, lai personām, kas ceļo jebkāda būtiska vai nebūtiska iemesla, funkcijas vai vajadzības dēļ, izņemot transporta darbiniekus un pārrobežu darba ņēmējus, būtu ar polimerāzes ķēdes reakciju (PĶR) veikta Covid-19 testa negatīvs rezultāts, pamatojoties uz testu, kas veikts ne agrāk kā 72 stundas pirms izbraukšanas, un lai tās iesniegtu atbilstošu šāda testa rezultāta apliecinājumu iestāžu noteiktajā formā.

Ja izceļošanas brīdī testus veikt nav iespējams, personām, kas minētas 6. punkta a) un b) apakšpunktā, vajadzētu būt iespējai veikt testu pēc ierašanās saskaņā ar valstī spēkā esošajām procedūrām. Tas neskar pienākumu pēc ierašanās veikt jebkādus turpmākus pasākumus, tostarp ievērot karantīnu.

Turklāt dalībvalstis var pieprasīt ievērot pašizolāciju, karantīnu un veikt kontaktu izsekošanu līdz 14 dienām ilgā laikposmā, kā arī vajadzības gadījumā tajā pašā laikposmā veikt turpmāku Covid-19 testēšanu, ar nosacījumu, ka tādas pašas prasības dalībvalstis paredz arī saviem valstspiederīgajiem, kas ieceļo no tās pašas trešās valsts. Attiecībā uz ceļotājiem, kas ierodas no trešās valsts, kurā ir atklāts bažas raisošs vīrusa variants, dalībvalstīm būtu jāpiemēro šādas prasības un jo īpaši jāpieprasa ievērot karantīnu pēc ierašanās un veikt papildu testu ierašanās brīdī vai pēc ierašanās.

Attiecībā uz ceļošanu saistībā ar būtisku funkciju vai būtisku vajadzību, kā noteikts II pielikumā:

— dalībvalstis var koordinēti nolemt atteikties no dažiem vai visiem iepriekš minētajiem pasākumiem gadījumos, kad šāds pasākums kavētu pašu ceļojuma mērķi,

— no transporta personāla, jūrniekiem un pārrobežu darba ņēmējiem dalībvalstīm vajadzētu pieprasīt tikai uzrādīt negatīvu ātrā antigēna testa rezultātu, ierodoties ES+ zonā. Konkrētos gadījumos, kad transporta personāls ierodas no valsts, kurā tiek konstatēta augsta saslimstība ar bažas raisošiem vīrusa variantiem, dalībvalstis var pieprasīt pirms izbraukšanas uzrādīt negatīvu ātrā antigēna testa rezultātu,

— gaisa kuģu apkalpes locekļi būtu jāatbrīvo no jebkādas testēšanas, ja viņu uzturēšanās trešā valstī bijusi mazāka par 12 stundām, ja vien viņi neierodas no trešās valsts, kurā ir atklāts bažas raisošs variants, – tādā gadījumā uz viņiem būtu jāattiecina samērīgas testēšanas prasības.

Tas neskar vispārējās sabiedrības veselības aizsardzības prasības, ko var noteikt dalībvalstis, piemēram, fizisku distancēšanos un prasību valkāt masku.";

7) pēc 7. punkta iekļauj šādu jaunu punktu:

"Dalībvalstīm būtu jāizstrādā pasažiera lokalizācijas veidlapa (*PLF*) un jānosaka prasība personām, kas ieceļo ES, iesniegt *PLF* atbilstoši piemērojamām datu aizsardzības prasībām. Tiek izstrādāta vienota Eiropas pasažiera lokalizācijas veidlapa iespējamai izmantošanai dalībvalstīs. Kad vien iespējams, apstrādes vienkāršošanas un ātrākas kontaktu izsekošanas nolūkā būtu jāizmanto iespēja pasažiera lokalizācijas informāciju sniegt digitāli, vienlaikus gādājot par to, lai visiem trešo valstu valstspiederīgajiem būtu nodrošināta vienlīdzīga piekļuve.";

8) sekojošos punktus attiecīgi pārnumurē.

Briselē, 2021. gada 2. februārī

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
A. P. ZACARIAS